

Arrest

nr. 180 726 van 13 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 1 juni 2016 België is binnengekomen, diende op 1 juni 2016, een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juli 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 29 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 01/06/2015

Overdracht CGVS: 01/07/2015

U werd op 27 juli 2015 van 14u14 tot 17u20 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord. Tevens werd u op 15 januari 2016 van 9u22 tot 12u17 gehoord op het

CGVS. Telkens werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Tijdens het eerste gehoor was uw advocaat, meester Chatchatrian, aanwezig. Tijdens uw tweede gehoor was uw advocaat, meester Oger loco meester Chatchatrian, vanaf 9u24 op het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het platteland van Xindheere, gelegen in het district El Bur in de provincie Galguduud.

Uw moeder was veehoudster. U verbleef meestal in het nomadengebied Xingaduud, waar u rondtrok met de kamelen en geiten van uw moeder. De laatste 3 jaren woonde u samen met uw zus in het dorp Xindheere. Daar volgde u koranlessen en werd u verliefd op uw medestudent, M. S. D. Een lid van Al Shabaab vroeg aan uw oom langs vaderskant uw hand in naam van een ander lid van Al Shabaab. Uit angst om te worden uitgehuwelijkt aan een lid van Al Shabaab besloot u op 1 maart 2015 zonder medeweten van uw familie te huwen met M. S. D. Hierna kwamen leden van Al Shabaab nog tweemaal om uw hand vragen. De laatste maal, met name op 5 mei 2015, werden uw echtgenoot en u door hen meegenomen omdat zij op de hoogte waren van jullie huwelijk dat volgens hen onwettig was. U werd vastgehouden in de voormalige school van Xindheere die door Al Shabaab als gevangenis werd gebruikt. Op 8 mei 2015 werd u ter dood veroordeeld. De uitvoering van deze straf zou de volgende dag plaatsvinden. De volgende nacht werd Al Shabaab aangevallen door Ahlu Sunna Wal Jama'a, waardoor u samen met de andere vrouwen waarmee u een cel deelde kon ontsnappen door het raam van jullie cel in te slaan.

Op 9 mei 2015 verliet u Xindheere en ging u naar Mogadishu, waar u ongeveer 8 dagen verbleef. Uw oom die in Mogadishu woont en er verschillende winkels heeft regelde intussen uw reis naar Europa. Op 25 mei 2015 verliet u per vliegtuig Somalië en op 1 juni 2015 diende u in België een asielaanvraag in.

Uw echtgenoot zou ook ontsnapt zijn van Al Shabaab en nu op het platteland van Xindheere verblijven. Uw zus zou momenteel vastgehouden worden door Al Shabaab omdat ze nog steeds op zoek zijn naar u.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 (27.07.2015), p. 2 ; CGVS 2 (15.01.2016), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu moet vooreerst worden vastgesteld dat uw geografische kennis ontoereikend is. Zo blijft u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS steeds uiterst vaag wanneer gevraagd wordt naar locaties van verschillende plaatsen. Wanneer gevraagd wordt waar Dadle ligt – dit is een dorp ten noorden van

Xindheere en tevens het meest nabije dorp ten opzichte van Xindheere (zie administratief dossier) – komt u niet verder dan te stellen “in de buurt van Xindheere” (CGVS 1, p. 5). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of het ver van Xindheere is, antwoordt u dat het niet ver van Xindheere is (CGVS 1, p. 5). Ook wanneer gevraagd wordt waar Qaayib – een plaats die u zelf aanhaalt - ligt, stelt u weer dat het “in de buurt van Xindheere” is (CGVS, p. 5). Gevraagd naar waar het dorp Warshubo ligt, antwoordt u opnieuw “in de buurt van Xindheere” (CGVS 1, p. 5). Wanneer u opgedragen wordt Warshubo specifiek te situeren, stelt u dat Warshubo een dorp is en dat daar een waterreservoir te vinden is (CGVS1, p. 5). Dit is geen antwoord op de vraag. Tevens moet worden opgemerkt dat u pas na verschillende keren vragen naar de locatie van de school die dienst doet als gevangenis voor Al Shabaab in Xindheere een zeer summiere tekening maakt waarop u met puntjes uw huis, de school, het ziekenhuis en de koranschool aanduidt (CGVS 1, p. 11 ; zie nota's AZ CGVS 1). Van iemand die verklaart heel zijn leven in het dorp Xindheere of op het platteland van Xindheere te hebben gewoond, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij meer gedetailleerde verklaringen aflegt over de locatie van nabijgelegen plaatsen en dorpen.

Bovenstaande vaagheden staan in schril contrast met uw tentoongespreide geografische kennis tijdens het tweede gehoor op het CGVS. Zo kunt u tijdens dit gehoor de dorpen Dadle, Xagarey en Warshubo correct situeren ten opzichte van Xindheere, evenals het nomadengebied Xingaduud waar u bijna heel uw leven zou hebben verbleven (CGVS 2, p. 3, 4 & 8). Hierdoor wordt vermoed dat u in de aanloop naar het tweede gehoor op het CGVS uw geografische kennis van de regio heeft bijgespijkerd. Bovendien zijn de door u gegeven wandeltijden naar verschillende dorpen niet consistent en/of niet correct. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor dat Warshubo ongeveer vier uur stappen is van uw dorp (CGVS 1, p. 5). Tijdens het tweede gehoor verklaart u (correct) dat Xingaduud ten oosten is van Xindheere en dat Warshubo ten oosten ligt van Xingaduud (CGVS 2, p. 8). Bijgevolg ligt Warshubo verder van Xindheere dan Xingaduud van Xindheere (zie ook administratief dossier). Echter, nu verklaart u dat men een avond en een dag moet wandelen om de afstand tussen Xindheere en Xingaduud te overbruggen (CGVS 2, p. 8). Dit is niet verenigbaar met uw eerdere verklaring dat Warshubo – dat dus verder gelegen is – op ongeveer vier uur wandelen van Xindheere ligt (CGVS 1, p. 5). Met deze inconsistentie geconfronteerd zegt u dat u niet naar Warshubo geweest bent en dat u enkel zegt wat de nomademensen vertelden (CGVS 2, p. 8). Deze verklaring overtuigt niet. Ook in dat geval zouden uw verklaringen immers consistent moeten zijn, hetgeen nu niet het geval is. Uw verklaring dat Warshubo ongeveer vier uur wandelen van Xindheere is (CGVS 1, p. 5) is bovendien niet in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat Xagarey – hetgeen dichterbij Xindheere ligt dan Warshubo (zie administratief dossier) – zeven uur stappen van Xindheere is (CGVS 2, p. 5). Van iemand die jarenlang heeft verbleven en rondgetrokken in de regio kan verwacht worden dat hij/zij hierover consistente en correcte verklaringen aflegt. De vaststelling dat u verschillende nabijgelegen dorpen alsook steden, districten en provincies in Somalië kunt opsommen (CGVS 1, p. 4, 5 & 12) kan bovenstaande vaagheden en inconsistenties geenszins weerleggen en doet vermoeden dat deze kennis ingestudeerd is.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u verklaart dat er in uw beweerde regio van herkomst nooit een droogte of een hongersnood heeft plaatsgevonden (CGVS 2, p. 17 & 18). Echter, zowel in 2011 als in 2014 heeft een zware droogte in Somalië – en ook in Galgaduud - plaatsgevonden (zie administratief dossier). Van iemand die bijna heel zijn leven op het platteland heeft gewoond en wiens moeder schapen en kamelen houdt (CGVS 1, p. 8) mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij op de hoogte is van de droogtes van 2011 en 2014 die desastreus waren voor mens en dier.

Verder moet worden vastgesteld dat de door u gegeven voedselprijzen niet overeenkomen met de beschikbare informatie hieromtrent. Tijdens het eerste gehoor stelt u dat 1 kilo rijst 12.000 Somalische Shilling kostte (CGVS 1, p. 6). Echter, 1 kilo rijst kostte in uw vermeende regio van herkomst 17.150 Somalische Shilling (zie administratief dossier). De door u gegeven prijs van 1 kilo rijst komt nagenoeg overeen met de prijs hiervan in Mogadishu, met name 12.667 Somalische Shilling (zie administratief dossier). Bovendien moet worden opgemerkt dat u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaart dat 25 kilo rijst 500.000 Shilling kostte (CGVS 2, p. 12), hetgeen overeenkomt met 20.000 Shilling per kilo. Dit is niet verenigbaar met uw eerdere verklaring hieromtrent. Ook stelt u dat, wanneer suiker goedkoop is, het 300.000 per 25 kilo kost (CGVS 2, p. 12). Dit is 12.000 Shilling per kilo. Echter, 1 kilo suiker in de provincie Galgaduud kostte 19.000 terwijl 1 kilo suiker in Mogadishu 13.917 Shilling kostte (zie administratief dossier), hetgeen beter in overeenstemming is met uw verklaring hieromtrent. Daarnaast verklaart u dat 25 kilo bloem 700.000 Shilling kostte (CGVS 2, p. 12), hetgeen overeenkomt met 28.000 per kilo. Echter, 1 kilo bloem kostte in uw vermeende regio van herkomst 15.900 Shilling (zie administratief dossier).

Ook moet worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen omtrent het enige bankbiljet dat in Somalië gebruikt wordt, tegenstrijdig zijn met elkaar. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaart u namelijk dat op het biljet van 1.000 Shilling één man staat (CGVS 1, p. 7). Gevraagd naar wat die man

deed, stelt u dat die man gewoon op het briefje staat en dat het briefje Somalische Shilling heet (CGVS 1, p. 7). Wanneer hierna expliciet gevraagd hoeveel mannen hierop staat, antwoordt u dat er één man op staat die aan één kant staat (CGVS 1, p. 7). Wanneer tijdens het twee gehoor gevraagd wordt naar wat er op het bankbiljet van 1.000 Somalische Shilling staat, stelt u echter dat er twee personen op staan, één ervan is iets aan het naaien en één is iets aan het doen (CGVS 2, p. 22). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of het mannen of vrouwen zijn, zegt u dat het vrouwen zijn (CGVS 2, p. 22). Deze verklaring is tegenstrijdig met uw verklaringen hieromtrent tijdens uw eerste gehoor. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u toen "twee vrouwen" heeft gezegd (CGVS 2, p. 22). Deze verklaring is niet ernstig. Er werden u toen verschillende bijvragen gesteld waardoor u een eventuele vergissing gemakkelijk zou kunnen hebben rechtzetten. Bovendien verklaart u de tolk tijdens het eerste gehoor op het CGVS goed te begrijpen (CGVS 1, p. 2 & 22). Ook uw verklaring dat tijdens het eerste gehoor niet gevraagd werd wat ze deden (CGVS 2, p. 22), wordt niet aanvaard. Uit gehoorverslag blijkt namelijk iets anders. De vaststelling dat u tijdens het tweede gehoor op het CGVS wel correct het enige Somalische bankbiljet kan beschrijven (zie administratief dossier) doet weerom vermoeden dat u na het eerste gehoor op het CGVS uw kennis hieromtrent heeft bijgeschroefd.

Ook moet worden vastgesteld dat u nagelaten heeft de landcode te vermelden die u moet intoetsen voor een Somalisch telefoonnummer wanneer u van België naar Somalië belt. Immers, wanneer gevraagd wordt naar de telefoonnummer van uw oom in Mogadishu vraagt u zelf of u ook het landnummer moet geven om daarna een telefoonnummer op te geven zonder landcode hoewel er u werd verteld ook de landcode te geven (CGVS 2, p. 21). Wanneer expliciet gevraagd wordt naar het landnummer van Somalië stelt u "06" (CGVS 2, p. 21). Dit klopt niet. Het is namelijk "+252" (zie administratief dossier).

Voorts moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen aangaande uw paspoort niet eensluidend zijn. Zo liet u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) optekenen dat u, wanneer u uit Somalië wegging, een paspoort heeft aangevraagd en dat u met uw eigen paspoort met een Ugandeese visum bent gereisd (verklaring DVZ, punten 26A & 32). Op het CGVS verklaart u ook dat u een Somalisch paspoort had, doch dat de smokkelaar dit heeft aangevraagd en afgehaald en dat dit een paspoort onder een valse naam was (CGVS 1, p. 14). Geconfronteerd met de vaststelling dat u bij de DVZ heeft verklaard dat het uw eigen paspoort betrof, stelt u dat u een eigen paspoort had en dat er ook een ander paspoort was (CGVS 1, p. 14). Deze verklaring voldoet niet. Vooreerst heeft u dit onderscheid niet gemaakt bij de DVZ. Bovendien verklaart u hierna dat u uw oom in Mogadishu uw eigen paspoort heeft aangevraagd en dat het vals paspoort van een onbekend Europees land was (CGVS 1, p. 14 & 15). Deze verklaringen zijn niet verenigbaar met uw eerdere verklaring dat de smokkelaar voor u een Somalische paspoort zou hebben aangevraagd (CGVS 1, p. 14). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over onder meer uw regio van herkomst, een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u vertrokken bent, verborgen te houden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde beperkte scholing. Zo liet u eerst bij de DVZ optekenen dat u niet naar school bent gegaan (verklaring DVZ, punt 11). Wanneer u expliciet gevraagd wordt of u naar een koranschool of een privéschool bent gegaan, ontkent u dit en stelt u dat u niet kunt lezen en schrijven (verklaring DVZ, punt 11). Geconfronteerd met de handtekening die u zette bij de DVZ verklaart u opeens dat u toch drie jaar naar de koranschool ging (verklaring DVZ, punt 11). Wanneer vervolgens gevraagd werd wanneer u met de koranschool bent gestopt, antwoordt u dat u in maart 2015 bent gestopt omdat u gehuwd was (verklaring DVZ, punt 11). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u in de vijfde maand, met name op 1 mei 2015 voor de laatste keer naar de koranschool ging, dat u ook na uw geheim huwelijk nog naar school ging en gestopt bent wanneer Al Shabaab te weten kwam dat u was gehuwd (CGVS 1, p. 11). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent bij de DVZ stelt u dat u met school stopte nadat uw huwelijk bekend raakte (CGVS 1, p. 11). Echter, hiermee zijn uw eerdere tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ geenszins opgeheven. Omwille van bovenstaande vaststellingen wordt vermoed dat u uw werkelijke scholingsgraad bewust verborgen probeert te houden voor de Belgische asielinstanties.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district El Bur gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij

een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 15.01.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Echter, na de confrontatie komt u niet verder dan te stellen dat u de laatste jaren in Xindheere woonde (CGVS 2, p. 25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken

dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aan als volgt:

"II. 1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile."

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Verwerende partij stelt allereerst dat de geografische kennis van verzoekende partij ontoereikend zou zijn:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft zowel tijdens het eerste als het tweede gehoor de meeste dorpen correct gesitueerd. Zij kan echter nooit goed doen, als de redenering van verwerende partij wordt gevolgd. Kan zij bepaalde dorp niet in een bepaalde windrichting situeren, wan is dit vreemd. Kan zij andere dorpen wel correct situeren is dit ingestudeerd? Dit is niet ernstig!

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Ook al kon verzoekende partij bepaalde dorpen niet exact situeren ten aanzien van haar dorp, kende zij alle dorpen en kon zij meedelen dat bijvoorbeeld in het dorp Warshubo de waterreservoir terug te vinden is. Enkel focussen op het feit dat verzoekende partij het dorp niet in de juiste windrichting kon aangeven is bijzonder onredelijk.

Bovendien 'vergeet' verwerende partij te vermelden dat verzoekende partij een tiental dorpen kon opnoemen die dicht bij haar dorp gelegen zijn, of er een rivier in de buurt is, of het gebied vlak of bergachtig is,... (eerste gehoor CGVS – p5):

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5A, p. 5]

Het is niet ernstig van verwerende partij in haar motivering te doen uitschijnen alsof verzoekende partij haar eigen regio helemaal niet zou kennen, terwijl uit de gehoorverslagen duidelijk het tegenovergestelde blijkt!

II.1.5 Daarnaast stelt verwerende partij dat verzoekende partij de prijzen van het voedsel in haar regio niet zou kennen:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij stelt dat de prijzen gegeven door verzoekende partij eerder overeenkomen met de prijzen in Mogadishu. Zoals verwerende partij zich er heel goed van bewust is, fluctueren de prijzen van de goederen enorm in Somalië. Het is niet ernstig om te stellen dat verzoekende partij niet van haar regio afkomstig zou zijn omdat zij 1000 of 2000 shilling naast de prijzen zou zitten die gekend zijn door verwerende partij. Verwerende partij baseert zich op rapporten en algemene info, verzoekende partij daarentegen geeft de prijzen weer zoals zij ze tegenkwam op de markt.

II.1.6 Wat de landcode om naar Somalië te bellen betreft, wenst verzoekende partij op te merken dat zij het nummer heeft gegeven dat lokaal, in het binnenland gebruikt werd om naar elkaar te bellen, wat dus begint met "06".

Ook met betrekking tot haar scholing merkt zij op enkel naar de koranschool te zijn geweest voor 3 jaar en de laatste keer op 1 mei 2015 naar de koranschool ging.

Over de uitgebreide kennis van verzoekende partij wordt met geen woord gerept, zij het dan om het simpelweg als 'ingestudeerd' af te doen...

Verzoekende partij kent naast de dorpen, ook de clans in haar regio en clanconflicten: (CGVS 1, p7)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5A, p. 7]

Zij kan de scholen en ziekenhuizen situeren: (CGVS 1, p11)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5A, p. 11]

Zij kent de provincies, de troepen, wie er aan de macht is geweest, de leiders van Al Shabab,...: (CGVS 1,p12)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5A, p. 12]

Zij vertelde over haar leven onder Al Shabab:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5A, p. 13]

Uit al het voorgaande blijkt ten overvloede dat verzoekende partij weldegelijk van het platteland van Xindhere afkomstig is. .

Verwerende partij legt alle kennis van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op de enkele vragen waarop verzoekende partij het antwoord schuldig moest blijven. Dit is niet ernstig.

De hoeveelheid informatie die verzoekende partij meedeelde tijdens het gehoor, kon zij onmogelijk kennen indien zij niet effectief van haar regio afkomstig zou zijn.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8 Tenslotte dient te worden opgemerkt dat verwerende partij helemaal niet motiveert omtrent het asielrelaas van verzoekende partij.

Nochtans heeft zij hier uitgebreid over gehad tijdens het gehoor:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5A, p. 17]

Verzoekende partij heeft haar asielrelaas uitgebreid uiteengezet en aangetoond niet terug te kunnen keren naar haar land van herkomst:

II.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.10 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster bij het verzoekschrift een advies van UNHCR in het kader van de asielaanvraag van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster kan niet worden gevolgd dat zij zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede CGVS-interview de meeste dorpen correct en precies heeft gesitueerd. De bestreden beslissing vermeldt op goede gronden dat verzoekster tijdens het eerste CGVS-interview vaag blijft wanneer wordt gevraagd naar de situering van verschillende dorpen ten opzichte van Xindheere, waar zij de laatste drie jaar voor haar komst naar België heeft gewoond.

Deze verklaringen zijn niet aannemelijk gelet op haar profiel van veehoudster, net als haar moeder, en gelet op het feit dat zij meestal verbleef in het nomadengebied Xingaduud, waar zij rondtrok met de kamelen en schapen van haar moeder. Zij antwoordt vaagweg dat de dorpen Dadle, Qaayib en Warshubo in de buurt liggen. Gevraagd om Warshubo meer specifiek te situeren antwoordt zij naast de vraag en stelt dat het een dorp met een waterreservoir is. Ook de tekening met behulp van een aantal puntjes van het dorp Xindheere met de locaties van de school (die dienst deed als gevangenis voor Al Shabaab), haar huis, het ziekenhuis en de koranschool klemmt met de afwezigheid van doorleefde en gedetailleerde verklaringen over deze plaatsen in het dorp, zeker wat de school betreft, waar verzoekster zou zijn opgesloten geweest. Verzoekster, die als nomade rondtrok met geiten en kamelen, weerlegt geenszins de vaststelling dat zij tijdens het tweede CGVS-interview plots wel de dorpen Dadle, Xagarey en Warshubo correct kan situeren ten opzichte van het dorp Xindheere en ten opzichte van het nomadengebied Xingaduud, waar zij bijna haar hele leven heeft verbleven. De Raad treedt de motivering van de bestreden beslissing bij dat het aannemelijk is dat verzoeksters haar geografische kennis na het eerste CGVS-interview heeft ingestudeerd en dat deze niet voortkomt uit haar voorgehouden herkomst uit deze regio. Verzoekster weerlegt geenszins de motivering van de bestreden beslissing betreffende *“de wandeltijden”* naar de verschillende dorpen door te verwijzen naar eenzijdige vragen, het peilen naar een encyclopedische kennis of het vragen om enig relativiseringsvermogen, zonder deze vage kritiek concreet verder uit te werken. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld. In de bestreden beslissing wordt terecht aangegeven dat van iemand die jarenlang heeft verbleven en heeft rondgetrokken in een regio kan worden verwacht dat die hierover consistente en correcte verklaringen kan afleggen. Bijgevolg is de vaststelling dat verzoekster verschillende nabijgelegen dorpen, steden, districten en provincies kan opsommen onvoldoende om de bovenvermelde vaagheden en inconsistenties te weerleggen. De kennis waarover verzoekster beschikt komt dan weer ingestudeerd over. Verzoeksters argumenten dat enkel wordt gefocust op het feit dat zij een dorp niet in de juiste windrichting kon aangeven of dat wordt vergeten dat zij over een bepaalde geografische kennis beschikt mist feitelijke grondslag.

Bovendien laat verzoekster de motivering ongemoeid dat zij heeft verklaard dat er in haar voorgehouden regio van herkomst nooit een grote droogte of hongersnood heeft plaatsgevonden. De Raad is van mening dat dit haar herkomst uit de regio op fundamentele wijze ondergraaft. Dergelijke onwetendheid is volstrekt ongeloofwaardig en duidt erop dat zij de periodes van grote droogte in haar voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt. Uit de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 10, nrs. 10-15) blijkt dat de droogte in 2011 hard toesloeg in Zuid- en Centraal-Somalië, zeker voor families die steunen op veeteelt, zoals verzoeksters familie, en dat de situatie en de voedselschaarste zo erg was in Somalië dat dit wordt beschouwd als een humanitaire ramp. Dat verzoekster, die beweert afkomstig te zijn van het nomadengebied rond Xindheere in het district El Bur, waar haar familie moest zien te overleven door veeteelt, zelf niets merkte van de droogte in 2011-2012, is dan ook geheel niet aannemelijk. Dit geldt des te meer voor een zestien-zeventienjarige veehoudster. Bovendien blijkt verzoekster eveneens onwetend over het feit dat er in 2014 eveneens een droogte heerste met ernstige voedselschaarste als gevolg, terwijl zij toen ouder was en dus ook meer verantwoordelijkheden moet gehad hebben.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het nomadengebied van Xindheere in het district El Bur, in de provincie Galguduud. De overige motieven van de bestreden beslissing (voedselprijzen, bankbiljet, landcode, paspoort en scholing) zijn overtollige motieven en een bespreking van de kritiek hierop dringt zich niet op. Verzoeksters argument dat zij alsnog een bepaalde kennis heeft over, doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant. Gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Xindheere in het district El Bur in de provincie Galguduud, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Xindheere, in het district El Bur, in de provincie Gelguduud in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet – te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 5A, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5B, p. 2, 25). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP